

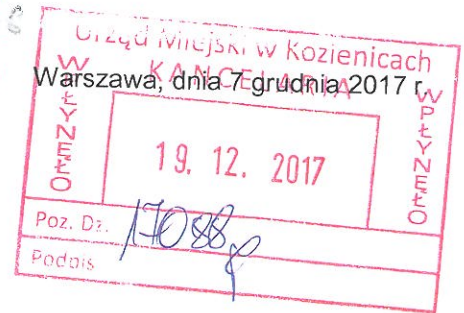

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.2.6621.57.2017.PMJ.3
NK: 194965/17

WYWIĘSZONO
na tablicy ogłoszeń
w U.M. Kozienice
od dnia 22.12.2017
do dnia 05.01.2018
podpis

KI.5315.150.2017

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „kpa”, po rozpatrzeniu zażalenia Pani Genowefy Sobakiewicz na postanowienie Wojewody Mazowieckiego Nr 116/R/2017 z dnia 19 lipca 2017 r., znak: WI-R.7821.34.1.2016.KG.KK, odmawiające wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją Wojewody Mazowieckiego Nr 72/13 z dnia 9 lipca 2013 r., znak: WIŚ-R.7821.34.1.2013.MK, uchylającą decyzję Starosty Kozienickiego nr 210/2013 z dnia 20 maja 2013 r., znak: BiA.6740.138.2013.AC, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa dróg gminnych 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW i 7KDW wraz z budową linii oświetlenia ulicznego n.n. w miejscowości Janów, gmina Kozienice” w części dotyczącej realizacji inwestycji drogowej na działce nr 244/41 i w tym zakresie umarzającą postępowanie, a w pozostałej części utrzymującą zaskarżoną decyzję w mocy,

utrzymuję w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Starosta Kozienicki wydał w dniu 20 maja 2013 r., decyzję Nr 210/2013, znak: BiA.6740.138.2013.AC, udzielającą zezwolenia na realizację inwestycji drogowej pn. „Budowa dróg gminnych 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 6KDD, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW i 7KDW wraz z budową linii oświetlenia ulicznego n.n. w miejscowości Janów, gmina Kozienice”, zwaną dalej „decyzją Starosty Kozienickiego”.

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego, Wojewoda Mazowiecki wydał w dniu 9 lipca 2013 r. decyzję Nr 72/13, znak: WIŚ-R.7821.34.1.2013.MK, zwaną dalej „decyzją Wojewody Mazowieckiego”, uchylającą zaskarżoną decyzję w części dotyczącej realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej na działce nr 244/41 i w tym zakresie umarzającą postępowanie, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Starosty Kozienickiego.

Na decyzję Wojewody Mazowieckiego wniesiona została skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który prawomocnym postanowieniem z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt VIII SA/Wa 717/13, odrzucił skargę.

Pismem z dnia 27 października 2014 r. Pani Genowefa Sobkiewicz złożyła odwołanie od decyzji Starosty Kozienickiego do Wojewody Mazowieckiego, który postanowieniem Nr 173/R/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r., znak: WI-R.7821.34.2.2014.MK, stwierdził niedopuszczalność odwołania.

Pani Genowefa Sobkiewicz ponownie pismem z dnia 22 lutego 2016 r. złożyła odwołanie od decyzji Starosty Kozienickiego wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu do jego wniesienia.

W ww. piśmie skarżąca zarzuciła naruszenie art. 11a ust. 1, art. 11f ust. 1, art. 11i ust. 1, art. 12 ust. 1-4, art. 16 ust 2 i art. 23 ustawy z dnia 10 kwietnia 2013 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tj. Dz.U. z 2017, poz. 1496), poprzez sprzeczność z ww. przepisami prawa i zupełnie pominięcie jej słusznych praw, w szczególności dowolne i niezasadne pozbawienie części własności nieruchomości, bez merytorycznego i faktycznego uzasadnienia, z pominięciem słusznych interesów skarżącej, bez „sprawiedliwego odszkodowania”.

W dniu 5 kwietnia 2016 r., Wojewoda Mazowiecki postanowieniem Nr 40/R/2016, znak: WIR.7821.34.1.2016.KG, odmówił przywrócenia terminu do wniesienia odwołania od *decyzji Starosty Kozienickiego*.

Ww. postanowienie Wojewody Mazowieckiego było przedmiotem kontroli Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który prawomocnym wyrokiem z dnia 4 stycznia 2017 r., sygn. akt VIII SA/Wa 367/16, uchylił to postanowienie. W przedmiotowym wyroku wskazano, iż Wojewoda Mazowiecki nie dokonał właściwej oceny ww. pisma skarżącej z dnia 22 lutego 2016 r. i nie ustalił, czy pismo skarżącej zatytułowane jako odwołanie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu nie stanowi wniosku o wznowienie postępowania, zwłaszcza wobec niezawiadomienia jej o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, wskazując przy tym, iż zgodnie z art. 235 § 1 *kpa* skargę w sprawie, w której wydano decyzję ostateczną, uważa się zależnie od jej treści za żądanie wznowienia postępowania, stwierdzenia nieważności postępowania albo jej uchylenia bądź zmiany, które może być uwzględnione z zastrzeżeniem art. 16 § 1 *kpa*.

Zdaniem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie okoliczności w jakich zostało wniesione podanie - odwołanie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu (od decyzji organu I instancji, która to stała się już ostateczną), uprawniało do potraktowania ww. podania jako wniosku o wznowienie postępowania w oparciu o podstawę, o jakiej mowa w art. 145 § 1 pkt 4 *kpa* (i załatwienia tego podania w tym też trybie, przez właściwy do tego organ). Tak też – jak wskazał Sąd I instancji - strona skarżąca wywodziła w skardze i to stanowisko Sąd I instancji w całości podzielił.

Mając na względzie powyższą ocenę prawną, pismem z dnia 6 kwietnia 2017 r., znak: WI-R.7821.34.1.2016.KG, Wojewoda Mazowiecki wezwał Panią Genowefę Sobkiewicz do sprecyzowania czy pismo z dnia 22 lutego 2016 r. dotyczy wznowienia postępowania administracyjnego zgodnie z art. 145 § 1 pkt 4 *kpa*, czy stwierdzenia nieważności decyzji zgodnie z art. 156 *kpa*.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 18 kwietnia 2017 r. Pani Genowefa Sobkiewicz wskazała, że żąda wznowienia postępowania w trybie art. 145 § 1 pkt 4 *kpa*, natomiast w piśmie z dnia 28 kwietnia 2017 r. złożyła wniosek o wstrzymanie wykonania *decyzji Starosty Kozienickiego*.

Pismem z dnia 12 maja 2017 r., znak: WI-R.7821.34.1.2016.KG.KK oraz z uwagi na brak odpowiedzi ze strony Pani Genowefy Sobkiewicz, powtórnie pismem z dnia 27 czerwca 2017 r., znak: WI-R.7821.34.1.2016.KG.KK, Wojewoda Mazowiecki wezwał Panią Genowefę Sobkiewicz do wskazania, kiedy dowiedziała się o wydaniu *decyzji Starosty Kozienickiego* i *decyzji Wojewody Mazowieckiego*. Jednocześnie Wojewoda Mazowiecki wskazał, że w przypadku wyrażenia przez stronę żądania wznowienia postępowania wobec decyzji pierwszoinstancyjnej, utrzymane w mocy przez organ odwoławczy, należy przyjąć, że żądanie to dotyczy wznowienia postępowania wznowienie postępowania ostateczną, a zatem jej pisma zostaną potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania zakończonego *decyzją Wojewody Mazowieckiego*.

Pismem z dnia 7 lipca 2017 r. Pani Genowefy Sobkiewicz wyjaśniła, iż o *decyzji Starosty Kozienickiego* dowiedziała się w dniu 19 lutego 2016 r. oświadczając równocześnie, iż nie potrafi wskazać daty, kiedy dowiedziała się o *decyzji Wojewody Mazowieckiego*.

Postanowieniem Nr 116/R/2017 z dnia 19 lipca 2017 r., znak: WI-R.7821.34.1.2016.KG.KK, zwanym dalej „*postanowieniem Wojewody Mazowieckiego*”, Wojewoda Mazowiecki odmówił wznowienia postępowania zakończonego *decyzją Wojewody Mazowieckiego*.

W uzasadnieniu *postanowienia Wojewody Mazowieckiego* organ nadzoru stwierdził, iż wniosek Pani Genowefy Sobkiewicz o wznowienie postępowania został wniesiony z uchybieniem terminu jednego miesiąca od dnia w którym strona dowiedziała się o decyzji. Odnosząc się do kwestii terminu, w jakim skarżąca dowiedziała się o *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, Wojewoda Mazowiecki wskazał, iż w piśmie Starosty Kozienickiego z dnia 23 września 2013 r., w którym organ zawiadomił o wszczęciu postępowania administracyjne w sprawie ustalenia odszkodowania za grunty zajęte pod budowę drogi gminnej w miejscowości Janów, gmina Kozienice, wskazano iż na mocy *decyzji Starosty Kozienickiego* oraz *decyzji Wojewody Mazowieckiego* zatwierdzono projekty budowlane i udzielono zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Pismo to zostało odebrane przez skarżącą w dniu 26 września 2013 r. Dodatkowo, Wojewoda Mazowiecki wyjaśnił, iż w ww. postanowieniu Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 grudnia 2014 r. stwierdzającym niedopuszczalność odwołania, doręczonym

Pani Genowefie Sobkiewicz w dniu 8 grudnia 2014 r., wskazana jest okoliczność wydania decyzji *Wojewody Mazowieckiego*.

Reasumując, Wojewoda Mazowiecki stwierdził, że skoro o *decyzji Wojewody Mazowieckiego* Pani Genowefa Sobkiewicz wiedziała się już w czerwcu i wrześniu 2013 r., to pismo z dnia 22 lutego 2016 r., sprecyzowane pismem z dnia 18 kwietnia 2017 r., stanowiące wniosek o wznowienie postępowania, zostało złożone z oczywistym przekroczeniem terminu, o którym mowa w art. 148 *kpa*.

Pismem datowanym na dzień 7 lipca 2017 r. [nadanym w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113, ze zm.), w dniu 7 sierpnia 2017 r.], Pani Genowefa Sobkiewicz wniosła zażalenie na *postanowienie Wojewody Mazowieckiego* do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu pierwszej instancji.

W ww. zażaleniu skarżąca zarzuciła *postanowieniu Wojewody Mazowieckiego*:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz pominięcie okoliczności, iż wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w sprawie o sygn. akt „VIII SA/Wa 361/71” ujawnił okoliczności, które mogą stanowić podstawę żądania wznowienia postępowania,
2. pominięcie okoliczności, iż to Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, iż odwołanie skarżącej należy potraktować jako wniosek o wznowienie postępowania, co powoduje, iż wbrew twierdzeniu Wojewody Mazowieckiego, w terminie jednego miesiąca od dowiedzenia się o okolicznościach stanowiących podstawę do wznowienia postępowania, złożony był stosowny wniosek.

Wobec powyższego, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego *postanowienia Wojewody Mazowieckiego* i wznowienie postępowania. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca wskazała, iż *postanowienie Wojewody Mazowieckiego* jest dowolne i nie uwzględnia ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 stycznia 2017 r.

Opisane powyżej zażalenie wniesiono w terminie.

Minister Infrastruktury i Budownictwa zważył, co następuje.

W trakcie przeprowadzonego postępowania zażaleniowego, Minister Infrastruktury i Budownictwa zapoznał się z treścią podania skarżącej o wznowienie postępowania, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony w trakcie postępowania zakończony *postanowieniem Wojewody Mazowieckiego*, w tym zbadał prawidłowość wydanego rozstrzygnięcia, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w zażaleniu.

Po przeprowadzeniu postępowania w zakresie, o którym mowa powyżej, w tym po zapoznaniu się z argumentami zawartymi w zażaleniu, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, że nie zachodzą przesłanki przemawiające za uchyleniem *postanowienia Wojewody Mazowieckiego*, gdyż jest ono zgodne z prawem, a zarzuty skarżącej strony nie zasługują na uwzględnienie.

Kwestię wznowienia postępowania administracyjnego regulują przepisy rozdziału 12 *kpa*, art. 145-151. Jest to instytucja procesowa dająca możliwość ponownego rozpatrzenia sprawy administracyjnej zakończonej ostateczną decyzją administracyjną, o ile zaskarżona decyzja dotknięta jest co najmniej jedną z wad enumeratywnie wymienionych w art. 145 § 1 *kpa*.

Postępowanie w trybie art. 145 *kpa* w sprawie zakończonej decyzją ostateczną jest dwuetapowe.

W pierwszym etapie, tzw. postępowaniu rozpoznawczym, organ bada swoją właściwość oraz formalne podstawy wznowienia postępowania, tj. czy decyzja, której dotyczy wniosek o wznowienie jest ostateczna, czy wniosek pochodzi od strony, czy powołuje ona podstawy wznowienia wymienione w art. 145 § 1 *kpa* oraz, czy zachowany został termin określony w art. 148 *kpa*, przewidziany na złożenie podania o wznowienie postępowania. Dopiero pozytywna weryfikacja powyższych przesłanek pozwala organowi na przeprowadzenie postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Z powyższego wynika, że jednym z warunków procedowania w przedmiocie wznowienia postępowania jest uprzednie ustalenie, że spełniony został wskazany wyżej warunek formalny. Obowiązująca regulacja ustawowa przewiduje ograniczenie uprawnienia do domagania się wznowienia postępowania, wprowadzając termin, po przekroczeniu którego nie jest już możliwe złożenie podania o wznowienie postępowania. Wymóg, o którym mowa, pomimo że ma charakter formalny, stanowi istotny element konstrukcji nadzwyczajnego trybu postępowania, jakim jest wznowienie postępowania.

W niniejszej sprawie skarżąca złożyła podanie o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 *kpa*, tj. okoliczność, iż strona bez własnej winy nie brała udziału w postępowaniu, a więc decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy ma to, czy zachowała termin wynikający z art. 148 § 2 *kpa*. W myśl art. 148 § 2 *kpa* termin do złożenia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 *kpa* biegnie od dnia, w którym strona dowiedziała się o decyzji. Wskazać przy tym należy, że wznowienie postępowania w oparciu o przesłankę z art. 145 § 1 pkt 4 *kpa* nie może nastąpić z urzędu.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że zwrot "strona dowiedziała się o decyzji" należy rozumieć w ten sposób, iż strona uzyskała informacje pozwalające zidentyfikować decyzję w stopniu pozwalającym na sformułowanie żądania wznowienia postępowania. Nie jest natomiast konieczne dokładne poznanie pełnej treści decyzji. Wystarczy, jeżeli strona posiada informację, czego dana decyzja dotyczy (por. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 lipca 2015 r., sygn. akt II OSK 3115/13; z dnia 17 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2828/12). Podkreślić należy, że powzięcie wiadomości o wydaniu decyzji nie jest tożsame z zawiadomieniem o pełnej treści decyzji, co mogłoby nastąpić dopiero po doręczeniu decyzji. W pierwszym przypadku chodzi tylko o informację o wydaniu decyzji, w drugim o czynność jej doręczenia. Artykuł 148 § 2 *kpa* nie wymaga dla otwarcia biegu terminu do wniesienia podania o wznowienie postępowania z przyczyny określonej w art. 145 § 1 pkt 4 *kpa* doręczenia decyzji, której dotyczy żądanie wznowienia. Istotne jest to, aby do strony dotarła wiadomość o wydaniu decyzji i o zawartym w niej rozstrzygnięciu, niezależnie od źródła, z którego pochodzi informacja (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 2016 r., sygn. akt I OSK 1663/16).

W okolicznościach niniejszej sprawy należy stwierdzić, że Wojewoda Mazowiecki słusznie odmówił wznowienia postępowania stwierdzając, że podanie Pani Genowefy Sobkiewicz o wznowienie postępowania zostało wniesione z uchybieniem terminu przewidzianego w art. 148 § 2 *kpa*.

Materiał zgromadzony w aktach niniejszej sprawy wskazuje, iż Pani Genowefa Sobkiewicz o wydaniu decyzji Wojewody Mazowieckiego wiedziała już w dniu 26 września 2013 r. w którym to dniu odebrała zawiadomienie Starosty Kozienickiego z dnia 23 września 2013 r., znak: GKN.I.683.21.2013, o wszczęciu postępowania w sprawie ustalenia odszkodowania za grunty zajęte pod budowę drogi gminnej w miejscowości Janów, gmina Kozienice, gdzie wskazana została decyzja Wojewody Mazowieckiego. Zawiadomienie to skarżąca odebrała w dniu 26 września 2013 r., o czym świadczy znajdująca się w aktach sprawy kopia zwrotnego potwierdzenia odbioru podpisanego przez Panią Genowefę Sobkiewicz.

Zatem miesięczny termin do złożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Wojewody Mazowieckiego upłynął dla wnioskodawczyni w dniu 26 października 2013 r. tj. w sobotę. Zgodnie jednak z treścią uchwały Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 czerwca 2011 r., sygn. akt I OPS 1/11 (opubl. LEX nr 818666), sobota jest dniem równorzędnym z dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu art. 57 § 4 *kpa*, który stanowi, że jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni. Należy zatem uznać, że termin na wniesienie podania o wznowienie upłynął w dniu 28 października 2013 r., tj. w poniedziałek.

Ponadto, zauważyć należy, iż również w ww. postanowieniu Wojewody Mazowieckiego z dnia 4 grudnia 2014 r., stwierdzającym niedopuszczalność odwołania od decyzji Starosty Kozienickiego organ ujął informacje o ostatecznej decyzji Wojewody Mazowieckiego. Przedmiotowe postanowienie Pani Genowefa Sobkiewicz otrzymała w dniu 8 grudnia 2014 r. (zwrotne potwierdzenie odbioru podpisane przez skarżącą znajduje się w aktach sprawy).

Tymczasem wniosek o wznowienie postępowania zakończonego decyzją Wojewody Mazowieckiego wniosła do Starostwa Powiatowego w Kozienicach w dniu 23 lutego 2016 r., a więc z uchybieniem

Mając na uwadze ustalenia wynikające z dokonanej analizy akt sprawy stwierdzić trzeba, iż w *postanowieniu Wojewody Mazowieckiego* prawidłowo uznano, że ww. wniosek Pani Genowefy Sobkiewicz został złożony po terminie określonym w art. 148 § 2 *kpa*. W tej sytuacji faza postępowania o wznowienie prawidłowo została zakończona postanowieniem z art. 149 § 3 *kpa* o odmowie wznowienia postępowania zakończonego ostateczną *decyzją Wojewody Mazowieckiego*.

Odnosząc się natomiast do zarzutów podniesionych przez Panią Genowefę Sobkiewicz w zażaleniu, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

W ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa Wojewoda Mazowiecki prawidłowo wykonał zalecania wynikające z oceny prawnej zawartej w ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 stycznia 2017 r., sygn. akt VIII SA/Wa 367/16. W uzasadnieniu tego wyroku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wskazał, iż okoliczności w jakich zostało wniesione podanie skarżącej - odwołanie wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu (od decyzji organu I instancji, która to stała się już ostateczna), uprawniało do potraktowania ww. podania jako wniosku o wznowienie postępowania w oparciu o podstawę, o jakiej mowa w art. 145 § 1 pkt 4 *kpa* (i załatwienia tego podania w tym też trybie, przez właściwy do tego organ).

W piśmie z dnia 18 kwietnia 2017 r. – stanowiącym odpowiedź na wezwanie Wojewody Mazowieckiego z dnia 6 kwietnia 2017 r., znak: WI-R.7821.34.1.2016.KG - Pani Genowefa Sobkiewicz również potwierdziła, iż żąda wznowienia postępowania w trybie art. 145 § 1 pkt 4 *kpa*.

W kontekście powyższych uwag, brak jest tym samym podstaw do uznania, że w sprawie doszło do podnoszonego przez Panią Genowefę Sobkiewicz błędu w ustalenia faktycznych. Wbrew twierdzeniom skarżącej, Wojewoda Mazowiecki rozważył wszystkie okoliczności sprawy niezbędne do podjęcia rozstrzygnięcia w przedmiocie odmowy wznowienia postępowania w sprawie zakończonej *decyzją Wojewody Mazowieckiego*, wyjaśniając przy tym podstawy prawne i faktyczne rozstrzygnięcia w sposób wystarczający, a ocena ta nie nosi cech dowolności. Okoliczność, że skarżąca nie została przekonana co do przyjętego w sprawie rozstrzygnięcia, nie oznacza naruszenia zasad postępowania administracyjnego. Pani Genowefa Sobkiewicz ma bowiem prawo do własnego subiektywnego przekonania o zasadności stanowiska w przedmiocie zachowania terminu do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, zaś przekonanie to nie musi mieć odzwierciedlenia w obowiązujących przepisach prawnych.

Biorąc powyższe pod uwagę postanowiono jak w rozstrzygnięciu.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne.

Na postanowienie, na podstawie art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Otrzymują:

1. Wojewoda Mazowiecki
2. Starosta Kozienicki
3. Burmistrz Gminy Kozienice
4. Pani Genowefa Sobkiewicz
5. A/a

Do wiadomości:

1. Urząd Miejski w Kozienicach

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA
J. Kaptan
Jarosław Kaptan
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

